

РЕШЕНИЕ

№ 6824

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9633** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Н. Е. – гражданин на Кралство М. е оспорила пред Административен съд – Хасково издаденото от интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците - МС РЕШЕНИЕ № 113Х/20.08.2025 г., с което е оставена без разглеждане по същество, последваща молба, рег. № УП 21999/01.08.2025 г. за международна закрила. АС – Хасково е изпратил делото по подсъдност на Административен съд София – град.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява, заедно със служебно назначения адвокат М. Н., като поддържат жалбата, с която се твърди процесуална и материалноправна незаконосъобразност на решението.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата; представя справка за М., от 20.10.2025 г., както и Решение № 247/03.04.2024 г. на МС, с което Кралство М. е включено в списъка на сигурни страни на произход, по отношение търсеци международна закрила и излага доводи в подкрепа мотивите на интервюиращия орган.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

Жалбоподателят Н. Е. – гражданин на Кралство М. е подала първата си молба за международна закрила на 16.12.2022 г., като мотивирала искането си с твърдения да е преследвана в страната на произход, както и че страда от сериозно заболяване. Тази молба била отхвърлена с постановено от председателя на ДАБ Решение № 5338/08.04.2024 г., което е оставено в сила с Решение № 4075/06.02.2025 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 4619/2024 г., влязло в

сила на 03.06.2025 г.

С процесната нова молба за закрила, рег. № УП 21999/01.08.2025 г. чужденецът изтъкнал наличие на ново обстоятелство – претърпяна през 2023 г. операция на мозъчен тумор, извършена в РБ, като представила съответните медицински документи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, а по същество и основателна.

Решение № 113-Х/20.08.2025 г. е издадено от материално компетентен административен орган, определен по реда на [чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ](#), явяващ се национален решаващ орган по [чл. 2, б. „б“ от Директива 2013/32/ЕС](#), в срока по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Решението обаче е неправилно, и процесуално незаконосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, в срок до 14 дни от подаването на последващата молба, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до административно производство за разглеждане по същество. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В контекста на част първа от диспозитива на решението на СЕС, по дело С-563/22, във връзка с тълкуване нормите на чл. 40 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, от 26.06.2013 г., относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, интервюиращият орган, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила не се ограничил до задължението си „да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила“. Според първия диспозитив на решението на СЕС от 09.09.2021 г., по дело С-18/20, „член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „нови елементи или факти“, които „са се появили или са били представени от кандидата“, по смисъла на тази разпоредба, включва елементите или фактите, настъпили след окончателното приключване на процедурата по предходната молба за международна закрила, както и елементите или фактите, които са съществували още преди приключването на процедурата, но не са били изтъкнати от кандидата“. Интервюиращият орган е възпроизвел представената по време на предходното административно производство бежанска история, изтъквайки, че решението за отхвърляне молбата за закрила е оставено в сила след контрол от две съдебни инстанции. Коректно е отбелязал посочените в последващата молба основания, вкл. твърдението, че в страната на произход Н. Е. е заплашена от „полово базирано насилие, от страна на членове на семейството й“. За да мотивира отказа си да допусне до разглеждане по същество последващата молба интервюиращият орган обаче ненужно, а и процесуално недопустимо е изложил и мотиви, досежно липсата на материалноправните предпоставки, по смисъла на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ,

използвайки удобно мотиви от споменатото по – горе, постановено от председателя на ДАБ Решение № 5338/08.04.2024 г. по първоначалната молба за закрила. В същото време, в Решение № 113X/20.08.2025 г., с което не е допусната до разглеждане по същество последващата молба, изобщо липсват мотиви, относно твърдените нови обстоятелства – влошено здравословно състояние и заплахи, свързани с лица от кръга на роднините ѝ. Тези твърдения не са коментирани и ответникът не се е ангажирал да ги окачестви, дали представляват „нови обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Административната преписка следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за произнасяне по същество в административно производство по общия ред, след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, касаещи прилагането на ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 3, ал. 5, вр. чл. 84, ал. 2 ЗУБ, чл. 173, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14^{ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от Н. Е. – гражданин на Кралство М. издаденото от интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците - МС РЕШЕНИЕ № 113X/20.08.2025 г., с което е оставена без разглеждане по същество, последваща молба, рег. № УП 21999/01.08.2025 г. за международна закрила.

ИЗПРАЩА административната преписка на председателя на ДАБ за произнасяне по същество в административно производство по общия ред, по подадената от Н. Е. – гражданин на Кралство М. последваща молба, рег. № УП 21999/01.08.2025 г. за международна закрила, след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, касаещи прилагането на ЗУБ. Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: